

սուլտանին գայ գրաւէ քաղաքը : Ամիրան իսկոյն հայ երեւելիներու խըն-
գիրն հաղորդեց սուլտանին , եւ հրահանգ ստացաւ երթալ գրաւել Սիսը :

Փետրվարի 24-ին ամիրան 15,000 զօրքով եկաւ միացաւ Արուբէքրի
բանակին :

Այս լուրն առնելով Լեւոն՝ զիշեր ժամանակ պարպեց քաղաքը , եւ
ժողովուրդը տարաւ պատսպարեց միջնաբերդին մէջ . ետքէն ալ՝ թշնամիին
ձեռքը բա՛ն մը չձգելու համար՝ կրակի տուաւ քաղաքին անպաշտպանելի
մասը :

Յաջորդ օրը միացեալ բանակը յարձակում գործեց միջնաբերդին վրայ :
Կոխը տեւեց մինչեւ իրիկունս : Որովհետեւ միջնաբերդն անառիկ էր , թըշ-
նամիին կողմէն շատ մարդ ջարդուեցաւ , բայց Լեւոն ալ վիրաւորուեցաւ
ծնօտէն :

Ներքին թշնամիները նկատելով որ Լեւոն որոշած է բնաւ անձնաւ-
տուր չըլլալ , մանաւանդ որ գիտէին թէ Լեւոն եւ իրենները հանդիսաւոր
երգում ըրած են մինչեւ իրենց յետին շունչը զիմադրելու , թաղաւորին
կեանքին գէժ գաւազրութիւն մը պատրաստեցին(1) :

Դաւազրութիւնը պատրաստուելէն ետքը Մատթէոս՝ ուրիշ ընկերներու
օգնութեամբ՝ յարձակեցաւ Լեւոնի ամրացած աշտարակին վրայ (24 ժարտ),
հայ թիկնապահներն սպանեց , եւ մտաւ Լեւոնի խուցը : Լեւոն իր ծնօտի
վէրքէն պառկած էր ներսը . բայց երբ հաւատարիմ թիկնապահներէն իմա-
ցաւ գրսի աղմուկին պատճառն ու իր գրան վրայ կատարուած տապարի
հարուածներուն նպատակը , անմիջապէս պարանի մը միջոցով վար սահեցաւ
ու փախաւ աշտարակէն : Իրեն հետեւեցան հաւատարիմ թիկնապահները ,
թուով երեք , որոնց երկուքը հայ էին , իսկ միւսը յոյն : Սակայն թագու-
հին եւ զաւակները ժամանակ չունեցան փախելու . վասն զի Շապու եւ
ընկերները գուռը կոտրած եւ ներս խուժած էին արդէն :

Այս վիճակը թէեւ երկար չտեւեց , եւ Լեւոն վերստին ձեռք ան-
ցուց աշտարակը , բայց արտաքին եւ ներքին թշնամիներու զիմադրելու
կացութեան մէջ չէր այլ եւս . իր վիրաւոր վիճակը , յոգնութիւնը , քնա-

(1) Անուոս դիսաւորեալ ամբաստնութիւն մըն է, որ Դարդիլ (եր. 130)
կարողիկայն անունն ալ կը խառնէ այս դուսադուքեան գործին մէջ , անուա-
նարկելու համար Հայոց հոգեւոր պէտք . բայց ճիշտ կրնայ ըլլալ որ պարոն Վա-
սիլ , Մասթեոս դը Շապու ու իր կիներ (Կոստանդին Դ-ի արին) մասնակցած
ըլլան . այս վերջիններուն դեմ առարկութիւն մը չունին :